(Besluiten aangenomen krachtens titel VI van het Verdrag betreffende de Europese Unie)

TWEEDE GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT

van 13 november 1997

door de Raad vastgesteld op basis van artikel K.3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie betreffende de onderhandelingen in het kader van de Raad van Europa en de OESO over de bestrijding van corruptie

(97/783/JBZ)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag betreffende de Europese Unie, inzonderheid op de artikelen K.3, lid 2, onder a), en K.5,

Overwegende dat de lidstaten bijzonder belang hechten aan de bestrijding van corruptie op internationaal niveau;

Gelet op het Protocol bij de Overeenkomst aangaande de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen [1] dat op 27 september 1996 door de Raad is opgesteld;

Gelet op de op 26 mei 1997 door de Raad opgestelde Overeenkomst ter bestrijding van corruptie waarbij ambtenaren van de Europese Gemeenschappen of van de lidstaten van de Europese Unie betrokken zijn [2];

Gelet op het gemeenschappelijk standpunt betreffende de onderhandelingen in het kader van de Raad van Europa en de OESO over corruptie;

Gezien de mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad over het beleid van de Unie ter bestrijding van corruptie van 21 mei 1997;

Overwegende dat het Comité van Ministers van de Raad van Europa in november 1996 een actieprogramma tegen corruptie heeft aangenomen waarin de opstelling van een strafrechtelijk verdrag betreffende corruptie als prioriteit wordt aangemerkt;

Overwegende dat de Ministerraad van de OESO op 26 mei 1997 een aanbeveling over de bestrijding van corruptie bij internationale handelstransacties heeft aangenomen en heeft besloten onderhandelingen te beginnen over een internationaal verdrag voor het strafbaar stellen van corruptie door buitenlandse overheidsambtenaren, overeenkomstig de gemeenschappelijke elementen in de aanbeveling, welk verdrag eind 1997 ter ondertekening zou kunnen worden opengesteld;

Rekening houdende met de lopende onderhandelingen in de Raad van Europa en de OESO en zich bewust van de noodzaak ervoor te zorgen dat de werkzaamheden binnen de Europese Unie hiermee parallel lopen;

Strevende naar bescherming van de belangen van de Unie en naar het voorkomen van nodeloze overlappingen of onverenigbaarheid tussen de in het kader van de Raad van Europa en de OESO opgestelde internationale instrumenten;

Overwegende dat de Europese Raad van Amsterdam zijn goedkeuring heeft gehecht aan het actieplan van de Groep op hoog niveau „Georganiseerde Criminaliteit", waarin wordt gepleit voor een alomvattend plan ter bestrijding van corruptie;

Overwegende dat de toepassing van verschillende beginselen in deze context moet leiden tot een vergelijkbare en evenwichtige aanpak, rekening houdend met eerder aangenomen internationale instrumenten, in het bijzonder van de Europese Unie, over met name de aansprakelijkheid van ondernemingen, sancties en internationale samenwerking,

HEEFT HET VOLGENDE GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT VASTGESTELD:

Artikel 1

In het kader van de onderhandelingen in de OESO en de Raad van Europa over de opstelling van een of meer verdragen zullen de lidstaten van de Europese Unie de volgende standpunten verdedigen:

1. het verdrag van de OESO moet van toepassing zijn op actieve corruptie van een buitenlandse overheidsambtenaar met als doel een opdracht of een onrechtmatig

[1] PB C 313 van 23. 10. 1996, blz. 2.
[2] PB C 195 van 25. 6. 1997, blz. 1.

voordeel in het kader van internationale handelstransacties te verwerven of te behouden. Tijdens de lopende onderhandelingen zullen de lidstaten van de Europese Unie erop toezien dat het ontwerp-verdrag leidt tot een juridische regeling die, met name wat de definitie van het strafbare feit betreft, verenigbaar is met die van de door de Europese Unie aangenomen overeenkomst;

2. in het ontwerp-verdrag van de OESO moet de definitie van „buitenlandse overheidsambtenaar" beperkt blijven tot eenieder die door aanstelling of verkiezing een wetgevend, administratief of rechterlijk mandaat in het buitenland uitoefent, dan wel in het buitenland een overheidsambt uitoefent of een overheidstaak uitvoert of als ambtenaar van een internationale overheidsinstantie werkzaam is. Partijen bij het OESO-verdrag moeten de mogelijkheid hebben om het beginsel van assimilatie toe te passen op ministers van de regering, rechters en parlementsleden overeenkomstig artikel 4, lid 1, van de Overeenkomst van de Europese Unie van 26 mei 1997 ter bestrijding van corruptie;

3. uit de werkzaamheden van de OESO zal duidelijk moeten blijken dat beïnvloeding buiten beschouwing blijft. Deze kwestie moet in het kader van de Raad van Europa worden besproken;

4. de lidstaten zouden de invoering van bevoegdheidsregels moeten bepleiten waardoor op alle verdragsluitende staten een gelijkwaardig engagement rust bij de bestrijding van daden van actieve corruptie. Daartoe zouden zij moeten bepleiten dat althans de volgende beginselen in de verdragen worden verwerkt:

   — hun bevoegdheid ten aanzien van de in de verdragen omschreven strafbare feiten wordt gevestigd als deze feiten geheel of gedeeltelijk op hun grondgebied zijn gepleegd;

   — een verdragsluitende staat moet bereid zijn onderdanen uit te leveren of de zaak aan zijn bevoegde autoriteiten voor te leggen opdat, indien daartoe aanleiding bestaat, een strafvervolging wordt ingesteld;

   — de bepalingen inzake de bevoegdheid en/of uitlevering moeten kunnen worden toegepast met inachtneming van specifieke gevallen of voorwaarden.

   Deze beginselen gelden onverminderd de aanneming van verdragen die verdergaande competentievoorschriften terzake van de bestrijding van internationale corruptie bevatten;

5. om een juiste toepassing van de verdragen van de OESO en van de Raad van Europa te waarborgen, moet er een doeltreffend en gecoördineerd follow-upmechanisme, met een lichte structuur en duidelijk afgebakende bevoegdheden worden opgezet;

6. gezien het grote belang van het verdrag van de OESO inzake de internationale handel moeten de verdragsbepalingen en de inwerkingtreding ervan op nationaal niveau de garantie bieden dat het verdrag voor de voornaamste uitvoerende landen van de OESO in werking zal treden. Evenzo zou ook het verdrag van de Raad van Europa een belangrijk aantal ratificaties moeten vereisen;

7. verdragen moeten alleen specifieke bepalingen over de internationale samenwerking bevatten als hiertoe de noodzaak is aangetoond. In dat geval zien de lidstaten erop toe dat de in artikel 1, lid 2, van het eerste gemeenschappelijk standpunt van de Raad over corruptiebestrijding[1] vervatte beginselen worden nageleefd.

Artikel 2

Dit gemeenschappelijk standpunt wordt bekendgemaakt in het Publicatieblad.

Gedaan te Brussel, 13 november 1997.

Voor de Raad
De Voorzitter
R. GOEBBELS

[1] PB L 279 van 13. 10. 1997, blz. 1.